

oprávnění bez opovědi přijímati ve vlastním jméně objednávky na opravy vozů, které od ní byly koupeny, — o kteroužto činnost podle tvrzení v rekursu obsaženého jí vlastně jde —, neboť žal. úřad v tom směru žádného výroku neučinil a stížnost to ani nevytýká ani cit. předpisu se nedovolává. — — —

Č. 12.513.

Živnostenské právo: * Není dalším propůjčením koncese ve smyslu odst. 6 § 18 živn. řádu, jestliže se propůjčuje koncese ještě pro jiné místnosti, než pro které byla propůjčena koncese dosavadní.

(Nález z 22. září 1936 č. 17.413/35.)

V ě c: František R. v Klášteře nad Jizerou proti rozh. zem. úřadu v Praze z 15. září 1934 o koncesi hostinské.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Okr. úřad v Jičíně výměrem z 21. února 1931 udělil st-li koncesi k provozování živnosti hostinské a výčepní v domě čp. 129 v Jičíně, Valdické předměstí. Odvolání, jež proti tomuto výměru podalo společenstvo hostinských a výčepníků v Jičíně, odmítl okr. úřad výměrem z 2. dubna 1934 jako nepřipustné.

Žal. úřad, konstatovav nejprve na odvolání společenstva, že jeho vyjádření v řízení před první stolicí bylo podáno včas, zrušil nař. rozhodnutím výměr okr. úřadu z 2. dubna 1934 a rozhoduje o rekursu společenstva podaném proti udělení hostinské koncese st-li, zrušil také výměr okr. úřadu z 21. února 1931 z toho důvodu, že okr. úřad nevypořádal se s vyjádřením, jež společenstvo o žádosti st-lově v řízení první stolice včas podalo, a udělení koncese vzhledem na námitky společenstva v tomto vyjádření uplatněné řádně neodůvodnil. Při tom poznamenal žal. úřad, že společenstvo bylo legitimováno k podání rekursu, ježto koncese byla udělena proti jeho návrhu a nešlo o další propůjčení koncese, která dosud v těchto místnostech se provozovala, neboť nař. výměrem byla udělena koncese hostinská a výčepnická též pro krytý kuželník s místností pro hosty, pro něž dosavadní koncese hostinská a výčepnická v domě čp. 129 v Jičíně, Valdické předměstí, udělená Františku S., propůjčena nebyla.

Proti tomuto rozhodnutí namítá st-l ve stížnosti k nss podané, že v daném případě nešlo o nějakou novou koncesi, nýbrž pouze o převod koncese s dosavadního jejího majitele Františka S. na st-le, a že tudíž společenstvo nebylo všeobecně podle § 18 živn. řádu legitimováno k rekursu proti udělení koncese st-li, nýbrž mohlo si stěžovati nejvýše jen potud, pokud snad st-li byla udělena rozsáhlejší oprávnění než obsahovala koncese Františka S. Zrušil-li úřad koncesi st-lovu i ohledně oprávnění, jež měl již František S., pak dopustil se nezákonnosti, resp. vadnosti řízení.

Nss neshledal námitku tuto důvodnou. Nař. rozhodnutí přiznalo společenstvu rekursní legitimaci v případě, o který jde, proto, poněvadž, jak

svrchu uvedeno, nešlo o další propůjčení koncese dosud v těchto místnostech provozované, nýbrž o propůjčení koncese pro místnosti aspoň částečně jiné, na něž dosavadní oprávnění majitele koncese se nevztahovalo. Tento důvod jest úplně ve shodě se zákonem, neboť odst. 6 a 7 § 18 živn. řádu vylučuje rekursní právo společenstva, jež podalo včas vyjádření proti udělení koncese, jen tehdy, když jde o další propůjčení koncese v těchto místnostech. Předpoklad ten není splněn, když třeba jen částečně má nová živnost býti provozována v místnostech, pro něž dosavadní koncese udělena nebyla.

Č. 12.514.

C e s t y: I. Velmi podstatné zkrácení komunikačního spoje může za okolností odůvodniti nutnou komunikační potřebu cesty (zákon č. 46/1864 z. z. čes.). — II. Při posuzování nutnosti určité cesty s hlediska zákona č. 46/1864 z. z. čes. nerozhoduje jen délka této cesty, nýbrž záleží také na jiných okolnostech, které jsou motivem, proč se cesty užívá.

(Nález z 23. září 1936 č. 14.843/36.)

Prejudikatura: ad I. Boh. A 10.130/32, ad II. Boh. A 12.225/35.

V ě c: Obec Budislavice proti rozh. zem. úřadu v Praze z 23. ledna 1934 o veřejnosti cesty.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Obec. zastupitelstvo v Budislavicích usneslo se 18. října 1931 prohlásiti cestu vedoucí přes obec. draha a lesem velkostatku Dra Š. směrem k obci Měřčinu za cestu veřejnou, a to z toho důvodu, že cesta ta je cestou spojující vesnici s vesnicí a jest od nepaměti co cesta veřejná jak pro chůzi, tak pro vedení dobytka a pro přejetí lehkým povozem užívána, aniž bylo někým v tom zabraňováno.

Odvolání, které z tohoto usnesení podal Dr. Karel Š. jako majitel pozemkové plochy, na které je sporná cesta, bylo výměrem okr. úřadu v Blatné ze 17. června 1933 vyhověno, usnesení obec. zastupitelstva v Budislavicích zrušeno a sporná cesta prohlášena za soukromou. V důvodech dovedl okr. úřad z výsledků provedených důkazů, že jest užívání sporné cesty po delší dobu jako cesty veřejné pro pěší, vodění dobytka a jízdu lehkými povozy prokázáno, avšak vyslovil, že sporná cesta není komunikací nutnou, ježto lze použití okr. silnice, vůči které je sporná cesta jen méně významným zkrácením. Odvolání, jež z tohoto výměru st-lka podala, bylo nař. rozhodnutím zamítnuto z důvodů rozhodnutí okr. úřadu, jež zem. úřad doplnil odpovědí k vývodům odvolání.

Stížnost na toto rozhodnutí podaná vytýká, že rozhodnutí je jednak vadné, jednak nezákonné.

Pokud jde o námitku nezákonnosti, uvádí stížnost předem, že samosprávné úřady jsou vzhledem k § 28 odst. 2 bod 3 čes. zřízení obec. výhradně příslušny rozhodovati o veřejnosti cesty, a že obec jest oprávněna opatřiti, aby cesta v soukromém majetku byla zachována jako veřejná komunikace, je-li nezbytně nutná, což v daném případě je po